

Sorozatunkban a Közlekedéstudományi Egyesület (KTE) létrehozása óta eltelt 75 év legfontosabb állomásairól, a szervezet fejlődéséről és nem utolsósorban a jövő lehetséges irányairól kérdeztük azokat a szakembereket, akik a kezdetektől, illetve napjainkban játszanak meghatározó szerepet a KTE életében.

**Dr. Denke Zsolt, a KTE elnökségi tagja, a Városi Közlekedés című lap
főszerkesztője**

Nem célszerű ellenállni az „új szeleknek”

Amikor a felgyorsult technikai, technológiai és ehhez kapcsolódó munkakulturális fejlődésről beszélünk, én elsősorban az automatizálásra, a digitalizációra, az adatbányászatra, a mesterséges intelligenciára, az egyre elterjedtebb online, távoli elérésű üzemmódra gondolok, továbbá az adatalapú tervezésre, a távmunkára, az otthoni munkavégzésre. A technológiai fejlődés eredményei az emberi munkát részben vagy egészben ki is válthatják. Az automatizálás, digitalizáció eredményeképp a mesterséges intelligencia alkalmazásával egyre kevesebb élőerős munkára lesz szükség. Mindenesetre az emberi munkavégzés megkönnyítését, az emberi hibák előfordulásának csökkentését is célozzák a technikai, technológiai fejlesztések eredményei. Ebből óhatatlanul annak a réme is felvillan, hogy a fejlődés az emberiség butulását eredményezi, hiszen az emberi gondolkodáson alapuló munkavégzést csökkenti. Ezért a technológiai fejlődés eredményei elsősorban azokban a munkafeladatokban üdvözlendők, amelyek monotonok, emiatt a munkaerő számára megterhelők. Lehetne arról beszélni, hogy az imént megfogalmazott technológiai és munkakulturális fejlődés, azaz az „új szelek” eredményei jók vagy rosszak, de végső soron nem érdemes, mert tőlünk függetlenül bekövetkezik, elkerülhetetlen. (Emlékezzünk csak, mindig azt mondták az öregek: „bezzeg az én időmben...”, amellyel a fejlődéssel, változásokkal kapcsolatos ellenérzésüket fejezték ki.) Úgy gondolom, hogy a fejlődés megakadályozására, lassítására kevés ráhatásunk van. De miért is kellene a fejlődést akadályozni, lassítani? Meglátásom szerint ez egy olyan folyamat, amely az evolúcióhoz hasonlítható: amely személy, közösség vagy akár szakma nem tud alkalmazkodni a változásokhoz, az kihalásra ítéltetett. Van az a régi mondás is, miszerint: „ha nem tudod megakadályozni (vagy legyőzni), állj az élére!” Üzenetem tehát az, hogy alkalmazkodni szükséges a fejlődéshez egyénként is és közösségként is! Itt külön ki kell térni az Egyesület nemzetközi kapcsolatrendszerére is, mivel a nemzetközi együttműködés és információcsere is a szakmánk változásokhoz történő alkalmazkodóképességét erősíti. Mind egyénként, mind közösségként alkalmazkodni kell az „új

szelekhez”, így az 1949-ben alapított Közlekedéstudományi Egyesületnek (KTE), mint szervezetnek is. Ebben pedig a szervezet vezetésének és tagságának is együtt kell működnie. Mind szervezeten belül, mind a hazai és nemzetközi szervezetek közötti együttműködés keretében is.

Ugyanakkor úgy gondolom, hogy a szervezeti és szakmai célkitűzéseknek állandóknak kell maradniuk, nem szabad össze-vissza változó szélirány esetén állandóan változtatni azokat. Stabil, kiszámítható, örök érvényű célkitűzéseket kell magunk elé állítani, mint például a szakma megbecsülésének megőrzése, sőt lehetőség szerinti emelése, továbbá minden gondolkodásunk, tevékenységünk során az ember középpontba állítása stb. Az előbbiekből következően a KTE-nek alkalmazkodnia kell a kihívásokhoz, a változásokhoz. Álljunk élére a változásnak! Legyen a KTE az a szervezet, amely platformot biztosít a technológiai és munkakulturális fejlődés bemutatásának, megvitatásának, alkalmazásának a közlekedési ágazatban. Legyen ez a KTE üzenete!

De minden szervezetnek van egy természetes „életút” folyamata, profánul megfogalmazva a szervezetet alkotó személyek „öregedése”, fontos tehát a fiatalok, a jövő nemzedékének megszólítása az utánpótlás biztosításához. Olyan új kommunikációs technikák, technológiák használatával kell a fiatalokhoz eljuttatni a KTE „üzenetét”, amelyeket napjainkban ők, a célközönség használ. Így lehet az utánpótlásunkhoz eljutni. Egyre fontosabb tehát a fiatalok online elérése érdekében a „social media” használata. Ugyanakkor nagyon fontos, hogy továbbra is legyenek alkalmak, ahol a szakmánk művelői kisebb-nagyobb létszámban összejöhetnek. Legyenek meg a KTE-ben ennek továbbra is a fórumai, ahol van szakmai vita, ahol a tények és ész érvek, nem pedig az érzelmek döntenek. A döntéshozók és a társadalom felé a közlekedésszakmai álláspontot a KTE-nek tudni kell kommunikálni. Ebben erőteljesebb megjelenésre van szükség. A szakmai gondolatoknak a KTE kiadványaiban is meg kell jelennie, mind online, mind nyomtatott formában. A KTE legnagyobb erényének a közlekedési szakma összefogását, a szervezet jelenleg is jelentős taglétszámának megőrzését, a 75 éves kor eljöttét, a KTE által szervezett konferenciák és előadások magas színvonalát, azok gyakoriságát, térbeli és időbeli eloszlását tartom. Hozzá kell még tennem az Egyesület társadalmi jelenlétét leginkább meghatározó, „A Közlekedési Kultúra Napja” rendezvénysorozatot és annak „atyjának”, Bíró Józsefnek az áldozatos munkáját.

A közlekedési szakmának ki kell állnia a szakma megbecsülése érdekében, ne gondolják azt, hogy a közlekedéshez – akárcsak a focihoz – mindenki ért, csak azért, mert mindenki naponta közlekedik. A felhasználók közlekedési tapasztalatait viszont igenis figyelembe kell venni a fejlődés érdekében.